

N:o 5.

Af Herr **Stråle, Gustaf:** *Om beviljande af en pension å 800 kronor åt Statskommissarien Bruno Johanssons enka, Sigrid Johansson, född Petré.*

Uti den till innevarande Riksdag angående statsverkets tillstånd och behof afgifna nådiga propositionen har Kongl. Maj:t, bland annat, föreslagit Riksdagen att för numera aflidne Statskommissarien Bruno Johanssons enka, Sigrid Johansson, född Petré, måtte å allmänna indragningsstaten uppföras en årlig pension af 400 kronor, att utgå från och med år 1879 och så länge hon förblifver enka.

Af bilagan n:o 6 e) till den nådiga propositionen inhemtas, att Statskommissarien Johanssons enka hos Kongl. Maj:t i underdånighet har anhållit om en årlig pension af 800 kronor till underhåll för sig och två minderåriga barn;

att enkan, enligt vederbörande kyrkoherdes intyg, befinner sig uti fattiga omständigheter och efter hvad läkare vitsordat, i följd af sjuklighet, svårligen kan försörja sig med sitt eget arbete;

samt att, om hennes aflidne man kunnat qvarstanna i tjensten endast några månader längre än som nu skedde, sökanden och hennes barn hade, till följd af ett den 30 November 1877 utfärdadt nytt reglemente, från civilstatens enke- och pupillkassa bekommit en med 400 kronor förhöjd pension, hvilken nu endast utgår med 800 kronor årligen.

Med anledning af enkan Johanssons af Statskontoret tillstyrkta underdåniga begäran, har Kongl. Maj:t, på skäl som uti nämnda bilaga finnas omnämnda, föreslagit Riksdagen att bevilja den sökande *hälften* af den pension hon begärt, eller 400 kronor årligen.

Den nedsättning, som Kongl. Maj:t sålunda ansett sig böra förorda uti pensionsbeloppet, kan visserligen ega sin giltiga förklaring såväl uti mängden af de anspråk, hvilka ställas på statens tillgångar, helst uti en tid som nu, då all möjlig besparing icke blott är lofvärd utan af nödvändigheten betingad, som ock deruti att sökanden derigenom kunde undfå en ersättning för det mistade högre pensionsbeloppet från civilstatens enke- och pupillkassa.

Men ur synpunkten af det behof, hvilket nödgat sökanden att hos Kongl. Maj:t och Riksdagen framställa sin ödnjuka begäran, är den af Kongl. Maj:t vidtagna nedsättningen ytterst bekymmersam, och då, enligt hvad visadt är, sökanden är både medellös och sjuklig, omständigheter hvilka hvar för sig äro tunga nog, är det klart att hvarje afkortning å ett redan förut knappt beräknadt lifsupphälle blir fruktansvärd, helst om, såsom här är förhållandet, det finnes två minderåriga barn, hvilkas upphälle, vård och uppfostran uteslutande hvila på den fattiga och sjuka modrens omsorger.

Det torde icke vara nödigt att här upprepa de vittnesbörd om aflidne Statskommisarien Johanssons långvariga verksamhet i statens och kommunens tjenst, hvilka finnas intagna uti ofvannämnda bilaga N:o 6 e) till den Kongl. propositionen, i synnerhet som denna hans verksamhet i synnerhet uti Stats-Utskottet och vid många statsrevisioner är väl bekant för de fleste af Riksdagens äldre medlemmar, och jag vågar alltså, i betraktande af de ömmande omständigheter hvilka här förefinnas och med erfarenhet om att det verkliga behofvet ännu aldrig gått ohördan från det svenska folkets representanter, härmed vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville bevilja aflidne Statskommisarien Bruno Johanssons enka, Sigrid Johansson, född Petré, en årlig pension å allmänna indragningsstaten af 800 kronor, att utgå från och med år 1879.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 25 Jannari 1879.

G. H. Stråle.
